

[Christmas Møller.]

Valget, gik ud paa? Er det ærede Medlem uvidende om, hvad det indeholdt af Restriktioner paa 6 store Varegruppers Omraade, og er det ærede Medlem — det er det, som maaske er det mest ejendommelige for det ærede Medlem ved at give Tilslutning til denne Artikel og gøre dens Ord til sine egne —, er det ærede Medlem da uvidende om, hvad Aarsagen til, at der tages en saa overmaade stor Liste med, er? Jeg ved jo nok, at man siger, at de Radikale og Retsstatsfolkene ligner hinanden meget, men saa meget synes jeg ikke, det ærede Medlem ligner en Retsstatsmand.

Oluf Pedersen: I Anledning af den Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at der sikkert vilde medgaa et Aftenmøde med at klare for det ærede Medlem, at det er skadeligt at indskrænke Handelen, skal jeg indrømme, at man naturligvis ikke kan omvende en Tolder, uden at der gaar lang Tid med. Det ærede Medlem Hr. Krag, som ikke er Tolder, synes jeg derimod maa være klar over, at der er noget, som hedder at bytte Varer med Varer, og at denne Indskrænkning af Varekøb i Udlandet betyder, at man indskrænker Eksporten enten i Varemængde eller i Pris, og da Landbrugsproduktionen skal afsættes, har netop denne Indskrænkning i Importen utvivlsomt medvirket til, at vi har faaet lavere Priser. Jeg kan henvise til, at dette ogsaa fremgaar af en Artikel, som er skrevet i selve „Meddelelser fra Landbrugsraadet“, hvor det ærede Medlem Hr. Krag vil kunne finde det bekræftet.

Det ærede Medlem bestred de lavere Priser paa Landbrugsprodukterne, men det ærede Medlem bestred ikke den anden Paastand, som var ulige vigtigere, nemlig den, at Importregulering medvirker til at opretholde et for højt indenlandsk Prisniveau til Skade for det danske Landbrug. Jeg vil gerne høre, om det ærede Medlem ogsaa vil bestride denne Paastand. Vi for vort Vedkommende anser disse Indgreb ved Hjælp af Staterne, disse statssocialistiske Indgreb, for skadelige for Danmark, og derfor maa vi selvsagt gaa imod dem.

Rager: De ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti synes at have faaet den Artikel, der har staaet i „Politiken“, meget forkert i Halsen. De Herrer tror, at der i denne Artikel skulde have staaet noget om, at det radikale Venstre kunde have gennemført mere Frihed. Saaledes

maa jeg forstaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, naar han stiller et saa mærkeligt Spørgsmaal til mig som det, han stiller her. Nej, det „Politiken“ har paataget sig, er den Opgave at holde sammen, hvad de Konservative gør under Ansvar, og hvorledes de optræder i en Agitation forud for et Valg. Nu bruger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her et Trick, som jeg ikke havde tiltroet det ærede Medlem; han siger: Det ærede Medlem Hr. Rager maa dog vide, hvad der før Valget forelaa af Ændringsforslag fra Venstre og de Konservative. Men der er jo to Valg, og det Valg, man særlig har taget fat paa for at vise, hvor der er begaaet Misbrug, var Landstingsvalget. Den Gang forelaa der endnu ikke noget Ændringsforslag fra Venstre og de Konservative, den Gang foregølede man Handelen i København, at man kunde skaffe den praktisk talt fuld Frihed. Man sagde ikke: Vi vil arbejde i den Retning, vi vil forsøge det mest mulige i den Retning; nej, man sørgede for at samle dens Stemmer om sig, idet den skulde tro, at den derigennem opnaaede noget i Retning af Frihed. Det, der er det afgørende i denne Diskussion, er, om de Konservatives Valgløfter var afgivet under Ansvar, eller om de var afgivet ansvarsløst.

Det ærede Medlem Hr. Krag meldte sig ogsaa som forarget. Jeg har ikke noget imod ogsaa paa dette Punkt at gøre de Udtalelser, der er fremsat i „Politiken“, til et med mine, fordi vi netop ogsaa der rammer et af de Punkter, hvor Venstrepartiet under Valget anvendte en illoyal Agitation. Det, der staar her, er følgende — jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til at citere —:

„Bestemmelsen gælder dog kun Varer, der ikke har handelspolitisk Interesse, og Spørgsmaalet om, hvorvidt en Vare har denne Egenskab eller ikke, afgøres suverænt af Udenrigsminister Munch.“

Det er ganske givet, at der heri ikke staar noget som helst om, at Dr. Munch ikke vil træffe sine Afgørelser saaledes, som vi alle her i Salen ved, at denne Mand afgør alt, nemlig paa den rette Vis. Der er vist ingen, som tør paastaa, at den højtærede Udenrigsminister paa noget Punkt skulde lade andet end rent handelspolitiske, saglige Hensyn være afgørende.

Saa tilføjes der efter en Tankestreg — og det er lidt ondskabsfuldt, en lille Smule satirisk —:

„af hvilken Aarsag det kan befrygtes, at Dr. Munch nu ogsaa vil blive betegnet som Diktator.“

Som saadan morede man sig jo under Valg-